

68. § 437, 2. stk., affattes således:

„Varsalet bestemmes af landsrettens præsident.“

69. I § 455 a ændres: „8 uger“ til: „4 måneder“.

70. I § 455 c ændres: „1 måned“ til: „2 måneder“.

71. § 459, 2. stk., affattes således:

„I alle andre tilfælde træffes afgørelsen af sorenskriveren (dommeren) under anvendelse af de i de følgende paragraffer givne regler med de lempelser, der følger af forholdets natur, og de i sagen trufne afgørelser kan indbringes for højere ret i overensstemmelse med regelen i § 435, 4de stykke.“

I paragraffens 3. stk. ændres: „indsendelsen til landsretten“ til: „foretagelsen for retten“, og: „bliver at tinglyse . . . 1926“ ændres til: „bliver at tinglyse og at kundgøre i den til optagelse af offentlige bekendtgørelser på Færøerne autoriserede avis“.

72. I § 466, 1. stk., sidste pkt., udgår ordene: „i de tilfælde . . . andragendet til landsretten“.

73. Som nyt kapitel 43 a med §§ 468 til 475 indsættes efter § 467:

„Kapitel 43 a. Prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse.

§ 468.

Reglerne i dette kapitel finder, når andet ikke er bestemt ved lov, anvendelse ved frihedsberøvelse uden for strafferetsplejen, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge.

§ 469.

Begærer den, der administrativt er berøvet sin frihed, eller den, som handler på hans vegne, at frihedsberøvelsens lovlighed prøves af retten, skal den myndighed, som har besluttet frihedsberøvelsen eller nægtet at ophæve den, forelægge sagen for underretten på det sted, hvor den, om hvis frihedsberøvelse der er spørgsmål, har bopæl (hjemting), jfr. § 235.

Forelæggelsen for retten skal finde sted inden 5 søgnedage efter begæringens fremsættelse og sker ved fremsendelse af sagens

akter med fornødne oplysninger om den beslutning, hvis lovlighed kræves prøvet, herunder angivelse af den bestemmelse, i medfør af hvilken beslutningen er truffet, en kortfattet redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes som grundlag for den, og henvisning til de i sagen foreliggende bevisligheder, der vil kunne have betydning for rettens afgørelse. Indbringes sagen for en domstol, der ikke er rette værneting, henviser dommeren sagen til rette værneting.

Begæring om sagens indbringelse for retten hindrer ikke frihedsberøvelsens iværksættelse eller opretholdelse, medmindre retten bestemmer det.

Begæring om sagens indbringelse for retten efter reglerne i dette kapitel skal fremsættes inden 4 uger efter frihedsberøvelsens ophør. Senere fremsættelse af begæringen kan indtil 6 måneder efter frihedsberøvelsens ophør undtagelsesvis tillades af justitsministeren, når der foreligger særlig grund til at afvige fra fristen.

Er lovligheden af den pågældende frihedsberøvelse stadfæstet ved dom, kan begæring om fornyet prøvelse ikke rejses med pligt for den besluttende myndighed efter denne paragraf, forinden der er forløbet sådan frist, som måtte være fastsat i vedkommende særlige lov.

Krav om erstatning af det offentlige for ulovlig frihedsberøvelse skal efter begæring pådømmes under sagen om frihedsberøvelsens lovlighed. Retten kan dog udskyde erstatningsspørgsmålet til behandling efter afgørelsen om frihedsberøvelsens lovlighed.

§ 470.

Som parter anses den, om hvis frihedsberøvelse der er spørgsmål, den, der handler på hans vegne, samt den besluttende myndighed.

Retten beskikker en advokat til at varetage dens tarv, hvis frihedsberøvelse sagen angår, medmindre han selv har antaget en advokat. Når der skønnes at være fornøden anledning dertil, kan retten endvidere beskikke en advokat for den besluttende myndighed eller andre parter.

Dommeren bestemmer snarest muligt tid for sagens foretagelse, hvorom parterne underrettes med et af dommeren fastsat varsel. Meddelelsen skal indeholde oplysning om, at sagen i tilfælde af udeblivelse uden lovligt